CURTEA DE APEL BĂLŢI

Dosarul nr.1r-419/2024 Instanţa de fond: Judecătoria Drochia
sediul Rîșcani
Judecător: S.Godorogea

D E C I Z I E
ÎN NUMELE LEGII

09 octombrie anul 2024 municipiul Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Rotaru Ala
Judecători: Burdeniuc Ruslana, Pușca Dumitru

A judecat în ordine de recurs recursul declarat de către avocatul Ciubara Mariana în interesele inculpatului Rotaru Vadim împotriva sentinţei Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 03.07.2024, conform căreia

Rotaru Vadim ***,** IDNP *****, născut la *****, originar și domiciliat s*****, cetăţean al Republicii Moldova, studii medii speciale, supus serviciului militar, starea familială – căsătorit, locul de muncă ***** *****, fără antecedente penale

A fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) CP RM şi în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art.80/1 alin.(1) Cod de procedură penală şi art.364/1 CPP RM, i s-a stabilit acestuia pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii pe un termen de 180/una sută optzeci/ ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

S-a explicat lui Rotaru Vadim *****, că în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

S-a obligat inculpatul Rotaru Vadim ***** ca în termen de 5 zile din momentul rămânerii definitive a sentinţei să se prezinte la Biroul de Probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul, pentru a fi luat la evidenţă în scopul supravegherii executării pedepsei.

S-a obligat condamnatul Rotaru Vadim ***** să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reşedinţa fără consimţământul organului competent.

Măsura preventivă - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport a fost calculat din 28.03.2024, cu includerea perioadei din 22.03.2024, din momentul ridicării permisului conform ordonanţei şi procesului verbal de ridicare.

Permisul de conducere a mijloacelor de transport cu nr.***** eliberat la 31.01.2020, pe numele lui Rotaru Vadim ***** şi ridicat prin ordonanţa de ridicare din 27.03.2024 a remite Agenţiei Servicii Publice, Secţia Înmatriculare a Transportului şi Calificarea Conducătorilor Auto mun.Chişinău, în termen de până la 10 zile de la momentul devenirii sentinţei definitive pentru anularea acestuia.

S-a explicat lui Rotaru Vadim ***** că, conform prevederilor relevante ale art.65/1 alin.(3) din Codul penal, permisul de conducere poate fi redobândit ulterior, în modul stabilit de lege.

Solicitarea procurorului privind încasarea de la Rotaru Vadim ***** în beneficiul statului suma de 41,72 lei în calitate de cheltuieli judiciare pentru efectuarea testării alcoolscopice s-a admis.

S-a încasat de la Rotaru Vadim ***** în beneficiul statului suma de 41,72 /patruzeci şi unu, 72) lei în calitate de cheltuieli judiciare pentru efectuarea testării alcoolscopice.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delicte.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de fond: 17.04.2024-03.07.2024.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de recurs: 25.07.2024-09.10.2024.

Procedura de citare legală executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi argumentelor prezentate în şedinţă, Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi -

C O N S T A T Ă:

Pentru a se pronunţa în sensul celor expuse instanţa de fond a reţinut că Rotaru Vadim *****, la 22 martie 2024, aproximativ la ora 1915, deţinând permisul de conducere nr.*****, eliberat la 31.01.2020, ce-i permite conducerea mijloacelor de transport de categoria „B1, B, C1, C", fiind în stare de ebrietate alcoolică, care reprezintă o stare de dereglare psihofuncţională a organismului, survenită în urma consumului de alcool, conştientizând caracterul social-periculos al acţiunilor de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică şi consecinţele care pot surveni, intenţionat, ignorând cerinţele prevederilor art.14 lit.a) al Regulamentului circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357, din 13.05.2009, conform cărora: „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, de natură să-i afecteze capacitatea de conducere", conducea mijlocul de transport de model „Skoda Fabia", cu numărul de înmatriculare *****. Astfel, deplasându-se pe un drum din s.Zăicani, r-nul Rîşcani, având o traiectorie neuniformă de deplasare, a fost stopat de angajaţii Prin acţiunile sale intenţionate, Cojocari Pavel Vasili a săvârşit infracţiunea prevăzută la art.264/1 alin.(1) din Codul penal, cu indicii de calificare: „Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat".

Direcţiei de Patrulare Nord a INSP, care, pentru confirmarea şi aprecierea stării de ebrietate, l-au supus testării alcoolscopice cu analizatorul „Drager”, constatându-i o concentraţie a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,68 mg/l, care potrivit art.134/12 alin.(3) din Codul penal şi a Hotărârii Guvernului RM nr.296/2009 „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei”, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Prin acţiunile sale intenţionate, Rotaru Vadim ***** a săvârşit infracţiunea prevăzută de art.264/1 alin.(1) din Codul penal, cu indicii de calificare: „conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat”.

Cauza penală a fost examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art.364/1 CPP RM.

În termen sentința a fost contestată cu recurs de către avocatul Ciubara Mariana în interesele inculpatului Rotaru Vadim, invocând în motivare dezacordul cu sentința instanței de fond, considerând că sentița este prea aspră, din următoarele considerente:

-Instanţa de judecată nu a examinat şi analizat integral şi minuţios materialele cauzei, incorect a aplicat normele legale la individualizarea pedepsei în privinţa lui Rotaru Vadim, fapt ce s-a soldat cu interpretarea eronată a circumstanţelor cauzei şi asupra deciziei primite.

-Astfel, Rotaru Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal, care se califică ca o infracţiune uşoară, a recunoscut vina integral din etapa urmăririi penale, a conştientizat gravitatea celor comise, regretă mult de cele comise. La fel, în cadrul judecării cauzei a înaintat cerere în baza art.364/1 Cod de procedură penală al RM, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

-Ce ține de personalitatea inculpatului, acesta este angajat oficial în calitate de ***** în cadrul *****oraşul Rîşcani, are o caracteristică pozitivă atât la locul de muncă, cât şi la locul de trai, este disciplinat, echilibrat şi se bucură de stimă. La fel e de menţionat că Rotaru Vadim a conştientizat gravitatea acţiunilor sale, anterior nu a fost judecat, are un comportament pozitiv în viaţa socială, a afirmat că pe viitor nu va comite fapte infracţionale.

-Solicităm de a-i oferi o şansă unică inculpatului de a dovedi societăţii civile că asemenea fapte sau vicii trebuie evitate şi a da dovadă că prin munca care urmează să o execute va fi atins scopul pedepsei penale.

-Totodată, pe caz nu au fost constatate careva circumstanţe agravante.

-E de menţionat şi faptul că Rotaru Vadim îşi are sursa de existenţă doar din activitatea care o prestează la ***** în calitate de *****, are la întreţinere mama sa, care are o vârstă înaintată. Astfel, în urma anulării dreptului de a conduce mijloace de transport, inculpatul îşi va pierde sursa de existenţă materială, la fel vor suferi şi persoanele care sunt la întreţinerea lui Rotaru Vadim.

-Însă instanţa de judecată a calificat aceste circumstanţe ca fiind unele ordinare, ceea ce nu corespunde realităţii. Consider că toate circumstanţele cauză în coroborarea lor, merită de a fi luate în consideraţie, drept urmare solicit de a aplica la caz prevederile art.79 al Codului penal.

-Solicitând admiterea recursului cu casarea parţială a senţinţei instanței de fond, în latura stabilirii pedepsei, fiind examinată cauza cu pronunţarea a unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată pe termen de 150 ore, fară anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit prevederilor art.447 alin.(1) Cod de Procedură Penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părţilor la proces.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, dar referințe pe caz nu au parvenit.

Verificând recursul declarat prin prizma probelor administrate şi în raport cu materialele cauzei penale prezentate instanţei, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat, iar sentinţa atacată urmează a fi menţinută fără modificări, reeşind din următoarele considerente.

Soluţia instanţei de recurs se bazează pe prevederile art.449 al.1 p.1 lit.a CPP RM, potrivit căruia se reglementează, că judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menţinând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.

Colegiul penal conchide, că instanța de fond la stabilirea pedepsei în privinţa lui Rotaru Vadim a ţinut cont în deplină măsură şi s-a condus de prevederile prevăzute în art.61 Cod Penal al RM privind scopul pedepsei penale, de criteriile de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 al.1 CP RM, precum şi de prevederile legale privind stabilirea pedepsei în cazul judecării cauzei penale în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, ținând cont de circumstanţele reale şi personale în privinţa inculpatului.

Astfel, la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cât şi prin punctul de vedere al nevoii de reeducare a făptuitorului, instanţa de fond a ţinut cont de prevederile art.art.7, 75-88 ale Codului penal, şi anume gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.

În conformitate cu prevederile art.76 alin.(1) lit.f) CP RM, în acţiunile lui Rotaru Vadim *****, a fost stabilită circumstanţa care atenuează răspunderea penală, manifestată prin recunoaşterea vinovăţiei si căinţa sinceră.

În acţiunile inculpatului, potrivit materialelor dosarului, ca circumstanţe agravante prevăzute de art.77 CP RM - nu s-au stabilit.

La stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei instanţa de judecată a luat în consideraţie că, inculpatul Rotaru Vadim ***** a fost găsit vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit art.16 alin.(2) Cod penal, infracţiunea comisă de către inculpatul ***** este calificată ca uşoară.

La caz, pornind de la natura şi gravitatea faptelor comise, care este catalogată ca una uşoară, în contextul circumstanţelor reale de săvârşire a infracţiunii şi a celor personale ale inculpatului, ţinând cont de scopul pedepsei, instanţa de judecată a aplicat în privinţa inculpatului Rotaru Vadim ***** pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii, având în vedere inclusiv prevederile art.61 alin.(2) Cod penal, care statuează, că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane.

Determinând felul pedepsei, instanţa de judecată a considerat necesar de a stabili cuantumul pedepsei.

În acest sens, analizând materialele dosarului instanţa de fond a atestat că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art.364/1 Cod de

procedură penală. Prin urmare, la stabilirea pedepsei pentru speţă au incidenţă prevederile art.364/1 Cod de procedură penală.

La stabilirea mărimii pedepsei instanța de fond a luat în consideraţie faptul că, inculpatul Rotaru Vadim ***** anterior nu a fost condamnat, nu are antecedente penale (f.d.46), nu a fost sancţionat contravenţional (f.d.45), nu se află la evidenţa medicului psihiatru şi la evidenţa medicului narcolog (f.d.43), se căieşte de cele comise.

În conformitate cu art.80/1 alin.(1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Instanța de fond a menționat, că practica judiciară constantă statuează, că prin sintagma „limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială" legiuitorul a avut în vedere că pedeapsa, în cazul în care este amendă sau închisoare, se reduce cu o pătrime din maximul şi din minimul prevăzut de sancţiune, stabilindu- se noi limite cu care trebuie să opereze instanţa de judecată la stabilirea pedepsei inculpaţilor.

Astfel, inculpatul Rotaru Vadim ***** beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă sub formă de amendă şi închisoare, în temeiul art.80/1 alin.(1) Cod penal. Respectiv, noile limite ale pedepsei sub formă de închisoare şi amendă, care sunt pasibile aplicării faţă de inculpatul Rotaru Vadim ***** pentru comiterea de către acesta a infracţiunii prevăzute la art.264/1 alin.(1) Cod penal, determinate potrivit art.80/1 alin.(1) Cod penal, constituie intervalul de la 150 (una sută cinci zeci) ore până la 180 (una sută opt zeci) ore muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Din considerentele indicate şi ţinând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, instanţa de fond a considerat că pedeapsa lui Rotaru Vadim ***** urmează să fie stabilită sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii pe un termen de 180 (una sută optzeci) ore.

Instanţa de fond a considerat necesar la fel de a aplica în privinţa lui Rotaru Vadim ***** pedeapsa sub formă anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport, ţinând cont, că conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate prezintă un pericol social deosebit de sporit pentru siguranţa traficului rutier, persoana care-l conduce, inclusiv şi pentru alte persoane participante la trafic, iar înlăturarea pedepsei complimentare sub formă anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport, aplicată inculpatului, va lipsi de eficienţă actualul efort de combatere a acestui flagel. Conducerea automobilului impune o responsabilitate sporită, dar şi o conştientizare avansată a consecinţelor ce ar putea surveni în urma conducerii mijlocului de pericol sporit în stare de ebrietate.

Instanţa de fond a considerat că, această sancţiune va fi una pe măsură de a atinge scopul pedepsei - restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane, dat fiind faptul că, Rotaru Vadim *****, totuşi, conducînd automobilul în stare de ebrietate, a pus în pericol atât viaţa şi sănătatea sa, cât şi a celor din jur.

Instanţa de fond a reţinut că, conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate prezintă un pericol social deosebit de sporit pentru siguranţa traficului rutier, persoana care-l conduce, inclusiv şi pentru alte persoane participante la trafic, iar înlăturarea pedepsei complimentare sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport, aplicată

inculpatului, va lipsi de eficienţă actualul efort de combatere a acestui flagel. Conducerea automobilului impune o responsabilitate sporită, dar şi o conştientizare avansată a consecinţelor ce ar putea surveni în urma conducerii mijlocului de pericol sporit în stare de ebrietate.

Astfel, instanţa de fond a conchis că scopul pedepsei poate fi atins doar prin aplicarea faţă de inculpat şi a pedepsei complementare obligatorii sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Totodată, conform prevederilor relevante ale art.65/1 alin.(3) din Codul penal, permisul de conducere poate fi redobândit ulterior, în modul stabilit de lege.

În sensul dat, Colegiul penal consideră că instanța de fond just a stabilit pedeapsa inculpatului, temeiuri de intervenire în aspectul propus de avocat privind aplicarea pedepsei principale minime și înlăturarea pedepsei sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport nefiind stabilite.

Colegiul penal ține să menționeze, în aspectul invocat de avocat că instanţa de judecată nu a examinat şi analizat integral şi minuţios materialele cauzei, că incorect a aplicat normele legale la individualizarea pedepsei în privinţa lui Rotaru Vadim, că afirmațiile apărării sunt declarative în circumstanțele stabilite pe caz, de fapt temeiuri de aplicare a unei pedepse minime și înlăturare a pedepsei complementare obligatorii prevăzute de lege nu sunt stabilite, în aspectul dat sentința instanței de fond fiind motivată și întemeiată.

Potrivit art.61 Cod penal RM se reglementează, că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pe lângă scopul său represiv, pedeapsa are şi o finalitate de exemplaritate în ce privește comportamentul făptuitorului.

Totodată, pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei şi persoanei vinovate, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Colegiul menționează, că reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art.75 Cod penal, instanța de judecată stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Colegiul penal operează în aspectul dat și cu prevederile art.79 al.1 Cod Penal al RM, care regelementează, că doar ținând cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvârşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvîrşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională. Săvîrşirea infracţiunii de către persoanele care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanţa de judecată drept circumstanţă excepţională.

La fel, potrivit explicațiilor oferite de Hotărîrea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr.8 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale” în art.11 se explică inclusiv următoarele considerente

-În conformitate cu art.79 CP, stabilirea pedepsei sub limita minimă sau a unei pedepse mai blînde, care nu este prevăzută în sancţiunea articolului corespunzător din Codul penal, în baza căruia este încadrată infracţiunea, se admite luînd numai în considerare personalitatea vinovatului în cazul existenţei circumstanţelor excepţionale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului şi comportamentul acestuia pînă la săvîrşirea infracţiunii, în timpul şi după săvîrşirea infracţiunii.

-În spiritul acestei norme penale, se înţelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracţională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanţe, împrejurări, particularităţi, situaţii sau stări de lucruri, care constituie excepţie de la starea obişnuită a lor ori a personalităţii inculpatului. Împrejurările obişnuite sînt cele care predomină şi caracterizează majoritatea cetăţenilor şi nu pot fi considerate excepţionale.

-Ca excepţionale, instanţa urmează să stabilească astfel de împrejurări care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate - I, II (persoana cu dizabilităţi severe şi accentuate), merite deosebite faţă de societate, alte circumstanţe de importanţă majoră).

-În cazul stabilirii unor asemenea împrejurări, instanţa de judecată este obligată să indice în sentinţă care anume circumstanţe ale cauzei sunt considerate excepţionale şi în corelaţie cu care date despre persoana vinovatului ele servesc drept temei pentru aplicarea art.79 CP. Instanţele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură şi obiectiv, toate circumstanţele şi datele care caracterizează atît negativ, cît şi pozitiv persoana inculpatului şi care au o importanţă esenţială pentru stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei.

Colegiul penal, ţinând cont de împrejurările stabilite pe caz, conchide că astfel de circumstanțe, care ar permite aplicarea prevederilor art.79 al.1 Cod Penal al RM față de inculpat, nu sunt constatate.

Mai mult, pedeapsa stabilită inculpatului de instanţa de fond este echitabilă faptei infracţionale săvârşite şi în corespundere cu împrejurările cauzei, este proporţională pericolului social al infracţiunii şi persoanei inculpatului şi eficient îşi va atinge scopul de restabilire a echităţii sociale şi prevenție în săvârșirea de noi infracţiuni atât din partea inculpatului, cât şi altor persoane, fiind decisă fără abatere de la normele legale şi limitele sancţiunii, iar anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport în privința inculpatului anume că va preveni săvârşirea de el a noi fapte penale.

Colegiul penal consideră astfel nefondat recursul declarat de avocat, cu indicarea circumstanţelor care au fost luate în consideraţie la numirea pedepsei inculpatului, argumentele aduse nefiind de natură să conducă la admiterea recursului declarat, cu desfiinţarea sentinţei în aspectul propus de recurent, astfel că recursul se respinge.

Colegiul penal respinge argumentele invocate în recurs privind faptul că inculpatul este angajat oficial în calitate de ***** în cadrul ***** or.Rîşcani, are o caracteristică pozitivă atât la locul de muncă şi la locul de trai, este disciplinat, echilibrat şi se bucură de stimă, a conştientizat gravitatea acţiunilor sale, anterior nu a fost judecat, are un comportament pozitiv în viaţa socială, a afirmat că pe viitor nu va comite fapte infracţionale, îşi are sursa de existenţă doar din activitatea care o prestează la *****, are la întreţinere mama sa, care are o vârstă înaintată, astfel în urma anulării dreptului de a conduce mijloace de transport, inculpatul îşi va pierde sursa de

existenţă materială, la fel vor suferi şi persoanele care sunt la întreţinerea lui, deoarece deşi sunt în favoarea inculpatului, aceste circumstanțe de fapt nu sunt excepționale, care ar permite stabilirea unei pedepse minime, cu aplicarea prevederilor art.79 al.1 CP RM, precum și cu înlăturarea pedepsei complementare, astfel că nu constituie temei de casare a sentinței instanței de fond în aspectul solicitat de avocat.

În sensul invocat, aceste circumstanțe invocate nu constituie temei pentru înlăturarea pedepsei sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport nici potrivit prevederilor art.78 al.2 Cod Penal al RM.

Circumstanțele invocate de avocat, deși sunt expuse în apărarea inculpatului, nu sunt împrejurări ieșite din comun și nu determină necesitatea aplicării pedepsei minime, precum și cu înlăturarea pedepsei obligatorii stabilite în sancțiunea legii penale incriminate inculpatului, în aspectul dat fiind rațională stabilirea pedepsei sub formă de 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu aplicarea pedepsei complementare obligatorii față de inculpat pentru a asigura scopurile pedepsei penale.

În ce privește solicitarea avocatului privind casarea parţială a sentinței de condamnare a lui Rotaru Vadim conform art.264/1 al.1 CP RM, cu emiterea unei noi sentinţe în capătul stabilirii pedepsei minime, Colegiul penal respinge solicitarea și ține să menționeze faptul că pedeapsa stabilită inculpatului sub formă de 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității, este în limite, fiind echitabilă faptei infracţionale săvârşite şi în corespundere cu împrejurările cauzei.

Totodată solicitarea privind neaplicarea pedepsei complementare şi anume fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, este nefondată, deoarece pedeapsa respectivă este prevăzută de legislator pentru infracțiunea prevăzută de art.264/1 al.1 CP RM ca complementară obligatorie, care are drept scop prevenirea de a comite infracțiuni și pentru ca să fie conștientizate faptele comise de către inculpat și în așa mod să fie restabilită echitatea socială.

Conducându-se de art.449 al.1 p.1 lit.a CPP RM, Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi

D E C I D E:

Respinge ca nefondat recursul declarat de către avocatul Ciubara Mariana în interesele inculpatului Rotaru Vadim împotriva sentinţei Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 03.07.2024, în cauza penală privind învinuirea lui Rotaru Vadim ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 al.1 CP RM, sentinţă care se menţine fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător — Rotaru Ala

Judecător — Burdeniuc Ruslana

Judecător — Pușca Dumitru